

SEMNU

Dallas - Texas

V-am cerut să rămâneți în picioare în semn de respect față de Cuvântul lui Dumnezeu. Când se intonează imnul țării, voi stați în picioare în semn de respect, așa-i? Atunci de ce să nu facem aceasta și când se citește Cuvântul lui Dumnezeu?

Acum aș vrea să citesc din **Exod 12.12-13**:

„În noaptea aceea, Eu voi trece prin țara Egiptului și voi lovi pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la oameni până la dobitoace; și voi face judecată împotriva tuturor zeilor Egiptului, Eu, Domnul.

Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nicio urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului.”

Subiectul meu este „**Semnul.**” Haideți să ne plecăm capetele și în acest moment sfânt și solemn, înainte de a ne apropia de El în rugăciune, aș vrea să știu dacă este vreo cerere la care vreți să vă răspundă Dumnezeu în după-amiaza aceasta. Ridicați-vă mâinile dacă da, și gândiți-vă adânc, în inimile voastre, ce ați vrea să vă facă El. Toți cei aflați în sală, să se gândească ce ar dori să facă El.

Tatăl nostru ceresc, Tu ești Dumnezeu cel neschimbător, iar noi Te rugăm să răspunzi la rugăciunile noastre din după-amiaza aceasta, în timp ce stăm cu mâinile ridicate. Tu vezi că și mâinile mele sunt ridicate, iar rugăciunea pe care o fac publică este ca să vindecii fiecare persoană aflată astăzi aici și să mântuiești fiecare suflet pierdut, fiindcă ai spus: „...că orice veți cere de la Tatăl, în Numele

Meu, vă va da.” (Ioan 16.23). Doamne, ajută-ne să credem ca unul. Vorbește-ne prin Cuvântul Tău, Doamne, fiindcă Cuvântul Tău este Adevărul și binecuvântează-ne inimile.

Îți mulțumim pentru această adunare, pentru fratele Grant, pentru toți lucrătorii, pentru toate bisericile și pentru oamenii din ele, și Îți suntem recunoscători pentru tot ce ai făcut, Doamne. Tată, s-ar putea ca printre noi să fie unii pe care nu-i vom mai revedea până când ne vom întâlni pe partea cealaltă. S-ar putea ca acesta să fie ultimul serviciu pe care-l ținem pe acest pământ. Fie ca Duhul Sfânt să vină și să ne binecuvânteze pe toți. Ai grijă de nevoile noastre, Doamne, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Am aici un carnețel în care mi-am notat unele texte și mi-am făcut câteva notițe. Înainte țineam minte toate aceste lucruri, dar am trecut de două ori de vârsta de douăzeci și cinci de ani și nu mai țin minte ca înainte.

Subiectul nostru din după-amiaza aceasta este „Semnul,” iar scena se deschide în Egipt. Aici avem un tablou măreț și aș vrea să fiți cu toții cât se poate de respectuoși, pentru că așa cum am spus deja, scena este Egiptul, iar timpul desfășurării ei este începutul Exodului.

Acest tablou este o umbră pentru ziua de astăzi, când noi stăm în fața unui alt Exod. Scoaterea Israelului din Egipt și conducerea lui spre țara făgăduită este un model pentru Hristos care își scoate Mireasa din biserică și o conduce spre Țara făgăduită, fiindcă noi suntem într-un alt fel de Exod. Nu vom avea timp să ne adâncim prea mult în această temă, de aceea vom atinge doar punctele principale. Astfel, așa cum atunci Dumnezeu a scos o națiune dintr-o altă națiune, acum El scoate o Mireasă din biserică. Înțelegeți? Mireasa este formată din aleșii lui Dumnezeu care sunt chemați afară din toate bisericile, și noi știm că suntem aproape de acest Exod, pentru că toate dovezile biblice arată spre aceasta. Prieteni, eu știu că vi s-a spus de multe ori aceasta, dar într-o zi vi se va spune pentru ultima dată, pentru că timpul se va scurge în veșnicie. El vine să-Și scoată Mireasa afară din biserică.

Semnul este ceea ce a făcut deosebirea între cele două națiuni: între Israel și Egipt. Toți erau ființe umane create de mâna lui Dumnezeu, dar cel care a făcut diferența dintre Viață și moarte, atunci când a trecut Îngerul morții printre ei, a fost SEMNUL.

La fel se va întâmpla și la venirea Fiului omului: atunci când El Își va scoate Mireasa din biserică, diferența o va face tot Semnul. Aș vrea să ascultați cu atenție, ca să vedeți dacă nu este chiar așa. Semnul va face deosebirea, pentru că trebuie să fie o deosebire, o diferență.

Într-o zi, Dumnezeu va judeca lumea. Dacă îi întrebi pe catolici prin ce va judeca El lumea, îți vor răspunde: „Prin biserică.” Prin care biserică? „Prin biserica catolică.” Prin care dintre ele, pentru că sunt mai multe. Dacă îi întrebi pe metodiști, ei vor spune: „Dumnezeu va judeca lumea prin biserica metodistă.” Dacă este așa, înseamnă că bapțiștii vor fi lăsați afară. Dacă îi întrebi pe bapțiști, ceilalți vor fi lăsați afară. La rândul lor, penticostalii spun: „Dumnezeu va judeca lumea prin penticostali,” dar aceasta ar însemna că toți ceilalți vor fi lăsați afară. Vedeți, aceasta ar produce o mare confuzie.

Însă Dumnezeu are felul Său de a judeca lumea, iar acela nu este nici prin biserica catolică și nici prin cea protestantă. El va judeca lumea prin Isus Hristos, iar Isus este Cuvântul, ceea ce ne duce înapoi la Biblie. Vedeți? El va judeca lumea prin Biblie. Biblia este Cartea de judecată a lui Dumnezeu; ea este descoperirea completă a lui Isus Hristos și la ea nu se poate adăuga sau scoate nimic, pentru că oricine va face aceasta, i se va șterge numele din Cartea Vieții Mielului. Stai numai pe ce scrie în această Carte și roagă-te lui Dumnezeu să te facă parte din ea.

Ce este un semn? Semnul este dovada că a fost plătit un preț pentru ceva. Este ca și atunci când vrei să mergi cu autobuzul sau cu trenul. Firmele de transport nu acceptă bani lichizi, ci doar bilete, care sunt un semn sau o dovadă că puteți călători cu ele. Dacă, de exemplu, vreți să mergeți undeva cu avionul, trebuie să mergeți la casierie și să cumpărați cu bani un anumit bilet, acesta fiind dovada că acea călătorie este plătită. Să țineți minte aceasta și să nu uitați.

Cererea lui Dumnezeu pentru Israel a fost mielul înjunghiat. IaHVeH a cerut un miel înjunghiat, un înlocuitor nevinovat. După cum am văzut săptămâna aceasta, Dumnezeu nu își schimbă niciodată hotărârea luată. Imediat după căderea primului om, Dumnezeu a pregătit o cale de salvare. El a trebuit să găsească o cale de întoarcere dacă omul voia să fie salvat vreodată, așa că S-a hotărât s-o facă prin sângele unui nevinovat. Acest lucru a rămas valabil pentru totdeauna și nu l-a mai schimbat niciodată. Astfel, Dumnezeu nu Se va întâlni niciodată cu închinătorul decât sub sânge. Acesta este singurul loc.

Noi încercăm să-L facem să se întâlnească cu noi sub o teologie, denotațiune sau program educațional, în timp ce alții au construit turnuri și orașe, ca Babilonul și multe altele, dar toate acestea nu au ajutat și nu ajută la nimic, pentru că Dumnezeu Se întâlnește cu închinătorul adevărat numai sub sânge și El nu schimbă niciodată aceasta. Noi nu putem fi toți metodiști sau penticostali, nu putem fi toți aceasta sau aceea, pentru că nu ne-am putea înțelege, dar dacă aș merge la un om care este sub sângele lui Hristos, nu contează dacă el este preot catolic sau orice altceva, fiindcă noi vom fi frați câtă vreme el este sub sânge.

Mielul jertfit de Israel a fost cerința lui Dumnezeu, iar sângele lui a fost semnul că acea lucrare a fost făcută. Dumnezeu a cerut înjunghierea unui miel pentru răscumpărarea din Egipt și plecarea spre țara făgăduită. El a cerut jertfirea unui animal, iar sângele lui trebuia pus pe ușciorii ușii acelei case ca semn că a fost împlinită porunca dată de IaHVeH. Nu mielul era semnul, ci sângele lui. Viața ieșise din acel animal sacrificat, iar sângele era semnul că porunca fusese împlinită. Sângele stătea ca mărturie că acel credincios a făcut exact ceea ce îi cerea porunca Domnului. Acela era semnul, așa că închinarea credinciosului se identifica cu jertfa lui.

Aici este o casă. Care a fost porunca pentru credinciosul din ea? Să înjunghie un miel. Astfel, în ziua a paisprezecea tot Israelul trebuia să junghie un miel fără cusur, de parte bărbătească, apoi să-i ia sângele și să-l ungă pe ușciorii ușii cu isop. Isopul acela era doar un mănunchi de buruieni obișnuite, și reprezintă credința. Dacă cineva încearcă să aibă o credință supranaturală, va trece pe lângă vindecare, pentru că credința este ceva simplu, obișnuit. Astfel, tu ai credință să vii

la adunare; ai credință să umbli acolo; ai credință să-ți pornești mașina; ai credință să-ți mănânci cina, etc. Aceasta este doar o credință simplă, obișnuită. Deci sângele a fost aplicat cu isop, care este o buruiană obișnuită ce crește pretutindeni în Palestina, și arată că credința cu care se aplică sângele nu este ceva ieșit din comun, că nu este nevoie de un doctorat sau ceva de felul acesta, ci este ceva obișnuit, este credința de fiecare zi pe care o ai în Dumnezeu. Înțelegeți? Sângele s-a aplicat cu isop, prin credință.

Prin acel sânge aplicat, credinciosul arăta că a respectat cerința lui IahveH și astfel putea fi identificat. Semnul arăta că el se identifica cu mielul înjunghiat pe care îl ceruse IahveH și că lucrarea fusese făcută. Ce tablou desăvârșit pentru Hristos și credinciosul de astăzi! Semnul pus pe credincios arată că a fost acceptat și că lucrarea a fost dusă la îndeplinire.

Atunci, sângele era un semn de identificare. Animalul murise și sângerase, iar sângele lui era aplicat pe lemnul ușii. Noi știm cu toții că viața este în sânge. Așa spune Biblia, iar știința a dovedit-o. Viața este în sânge, așa că atunci când era omorât animalul, partea chimică a sângelui său trebuia să stea ca semn. Viața care era în sângele animalului nu putea veni peste credincios, deoarece era viața unui animal și este total diferită de viața unei ființe umane. Dacă ai lua sângele unui animal și l-ai pune în tine, ai muri. Vedeți? Sângele unui animal este total diferit de sângele uman, pentru că omul are suflet, pe când animalul nu are.

Înțelegeți acum de ce partea aceea chimică a sângelui de animal trebuia să stea pe ușă ca semn că mielul murise? Pentru că viața aceluia miel nu putea veni înapoi peste închinătorul uman și era doar o umbră spre ceea ce urma să vină.

Astăzi, semnul nu este partea chimică a sângelui Domnului Isus, Mielul nostru, ci Viața care era în acel sânge, adică Duhul Sfânt. Acesta vine înapoi peste credincios, ca semn că a fost acceptat și a făcut tot ceea ce poruncise Dumnezeu. Prin faptul că avem semnul, suntem identificați cu Jertfa care s-a dat pentru noi. Eu nu văd cum s-ar putea explica mai ușor de așa.

Singurul mod în care cineva putea dovedi că acea casă era sub sânge, era prin partea chimică a sângelui cu care erau unși uşciorii uşii. Îngerul morţii care trecea pe acolo trebuia să privească şi să vadă acel sânge. Acesta este încă un simbol spre Duhul Sfânt.

Sângele lui Isus nu putea veni peste fiecare dintre noi, pentru că El posedă numai o anumită cantitate de sânge în trupul Său, iar acesta s-a scurs pe pământ acum două mii de ani; deci nu putea fi un Semn. Dar Semnul era Viaţa din acel sânge. Am să vă dovedesc imediat cu Biblia acest lucru. Peste fiecare dintre noi trebuie să vină Semnul, ca să arate că am fost identificaţi cu Jertfa care ne aparţine şi că am făcut ceea ce ne poruncise IaHVeH.

Petru a spus în ziua de Rusalii: *„Pocăiţi-vă şi fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veţi primi darul Sfântului Duh.*

Căci făgăduinţa aceasta este pentru voi, pentru copiii voştri şi pentru toţi cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” (Fapte 2.38-39). Vedeţi? Aici nu scrie că este numai pentru ei, ci şi „*pentru toţi cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.*”

Mulţi cred că ei sunt chemaţi, dar Biblia spune că vor veni numai „*cei...pe care îi va chema Domnul.*” Cei pe care i-a cunoscut mai dinainte, pe care i-a chemat, i-a socotit neprihăniţi şi i-a proslăvit deja, pentru că totul este făcut.

Ce face un om care nu crede că Duhul Sfânt este pentru ziua în care trăieşte? Respinge Semnul care reprezintă legătura lui cu Jertfa dată pentru el. Înţelegeţi ce spun? Este foarte simplu dacă priveşti lucrurile aşa cum au fost scrise de Dumnezeu. Sângele a purtat Viaţa, iar noi arătăm acest Semn, pe Duhul Sfânt care este Viaţa.

Viața animalului nu putea veni înapoi peste ființa umană pentru că nu s-ar fi potrivit; animalul nu are suflet, pe când omul are. Astfel, animalul nu știe că este gol și nu deosebește binele de rău, pentru că are numai duh, nu și suflet. Țineți minte că sufletul este natura duhului. Sigur că da. Fiți atenți! Viața Jertfei date pentru noi, a lui Isus Hristos, a ieșit afară atunci când a fost vărsat sângele Lui. El a fost Dumnezeu ascuns într-un Om. Iahveh a venit jos ca să Se identifice pe Sine ca Ființă umană, ca să ia chip uman și astfel să Se identifice cu noi. El a fost Mielul lui Dumnezeu.

Eu știu că cineva spune: „El a avut sânge de iudeu.” Desigur, voi știți că iudeii spun aceasta, dar nu este adevărat. El nu a avut nici sânge de iudeu, nici sângele neamurilor, ci a fost sângele lui Dumnezeu; a fost Dumnezeu, pentru că Biblia spune: *„Fecioara va rămâne însărcinată...”*

Știu că mulți dintre voi, protestanții, veți spune că oul a fost al Mariei. Hemoglobina, viața, vine de la bărbat. De exemplu, găina poate face un ou, dar dacă oul nu este fecundat de mascul, nu se va cloci, pentru că nu este fertil. Viața vine prin celula de sânge care vine de la mascul. În cazul lui Isus, nu a fost nici un bărbat, ceea ce înseamnă că Viața din sângele Lui a venit de la Dumnezeu. **El a creat o celulă de sânge în pântecul Mariei.** Dumnezeu însuși, Creatorul însuși, a creat o celulă de sânge. Acum fiți atenți! Ei spun: „Ei bine, dar Maria avea oul!” Nu, domnilor. Acel ou nu a venit de la Maria, pentru că el nu se putea obține fără o senzație, or dacă ea nu a avut nici o senzație, cum putea veni acel ou? **Dumnezeu a creat atât oul, cât și Sângele.** Da, exact aceasta a făcut. Și Biblia spune: *„...ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre...”* (1Ioan 1.1), iar în 1Timotei 3.16 scrie: *„Și, fără îndoială, mare este taina evlaviei... „Cel ce a fost arătat în trup... a fost pipăit cu mâinile noastre...”* Acel Om a fost Dumnezeu. Cu siguranță că a fost. De sus până jos, El a fost Dumnezeu în chipul unei ființe umane.

Și când acea celulă de sânge a fost ruptă, Dumnezeu a fost eliberat. *„Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.”* (2Corinteni 5.19). Când nimeni altul nu putea s-o facă și când nu se putea face nimic altceva, a venit acel sânge sfânt. Dumnezeu a trebuit să vină jos și să Se facă asemenea nouă, ca să sufere judecata

propriei Sale Legi. Astfel, dacă Isus ar fi fost doar un profet, dacă ar fi fost altcineva și nu Dumnezeu însuși arătat în trup, atunci Dumnezeu ar fi fost nedrept.

Dacă aș spune: „Să moară fratele Grant pentru păcatul pe care l-a făcut Billy!” ar fi nedrept și la fel de nedrept ar fi dacă l-aș pune pe propriul meu fiu să moară pentru o pedeapsă pe care am pronunțat-o eu. Aș putea face un singur lucru drept ca să-l salvez, iar acela ar fi să-i iau locul eu însumi.

Dumnezeu a trebuit să devină asemenea nouă ca să poată lua locul păcătosului, așa că El S-a manifestat în trup omenesc; nu altcineva, ci El însuși a făcut aceasta. El S-a arătat în trup ca să ia păcatele lumii; S-a făcut asemenea nouă, pentru ca noi să putem fi făcuți asemenea Lui. Vedeți acum de ce a făcut aceasta?

Prin faptul că ne-am identificat cu Jertfa care s-a dat pentru noi, Viața Jertfei, care este Duhul Sfânt, este în noi. Când acea celulă de sânge s-a rupt, L-a eliberat pe Dumnezeu. Astfel, El a sfințit un popor, prin propriul Său sânge și L-a adus din nou pe Dumnezeu în om, pentru că Viața veșnică este Dumnezeu în tine.

Orice învățat știe că cuvântul „Viața veșnică” vine din cuvântul grec „Zoe” care înseamnă „Viața lui Dumnezeu.”

Așa este. Există o singură formă de Viață veșnică și singurul mod de a o avea este să ai Viața lui Dumnezeu în tine. Înțelegeți? Astfel, tu ai Viață veșnică pentru că El este singurul care este Veșnic. Noi suntem atributele gândurilor Lui încă înainte să existe chiar și o temelie a lumii sau orice altceva. Toate acestea sunt gândurile Lui, iar noi suntem exprimarea gândurilor pe care le-a avut.

El a trebuit să vină jos ca să ia păcatul. Nimeni altcineva nu a putut face aceasta; nimeni nu a fost vrednic s-o facă în afară de El, și El a făcut-o. Apoi Viața a fost eliberată din acel trup, din Omul care a fost Fiul lui Dumnezeu. Puterea Lui creatoare a zidit o locuință, așa cum face orice constructor, apoi a locuit El însuși în

ea. Dumnezeu a făcut aceasta.

Apoi, când acea Viață a fost luată, partea chimică a sângelui Său s-a vărsat pe pământ, așa cum s-a vărsat și sângele lui Abel, dar din sângele lui Isus a ieșit Duhul Sfânt al lui Dumnezeu care a fost trimis peste om în ziua de Rusalii, ca să ne putem identifica cu Jertfa care a murit pentru noi. În lumea aceasta nu există nici o altă cale prin care să primim acest Semn.

Priviți! Dacă ați fi găsiți vinovați de moartea cuiva, ați fi trimiși la scaunul electric. Dallas, ascută cu atenție aceasta! Dacă refuzi sângele lui Isus Hristos, dacă vezi și refuzi Semnul sângelui Său, va trebui să te prezinți la judecată cu sângele Lui pe mâinile tale. Amintește-ți aceasta, păcătosule sau membrule al unei biserici!

Ce s-ar fi întâmplat dacă Lee Oswald ar fi fost lăsat să transpire câteva zile înainte de a se prezenta în fața Curții Supreme de Justiție, pentru că l-a asasinat pe președinte? Cum s-ar fi simțit acel om știind că nu se va găsi nici un pic de milă pentru el? Cred că ar fi fost ceva îngrozitor, dar nu a avut șansa să experimenteze acest lucru, pentru că a fost împușcat și el. Gândiți-vă numai cum ar fi să stai cu sângele cuiva pe mâini în fața unei Curți Supreme furioase, mai ales că era vorba de președintele Statelor Unite ale Americii. Așa ceva ar fi ușor, comparativ cu cei care vor trebui să stea în fața Curții de Justiție a lui Dumnezeu, pentru că au respins sângele Domnului. Ați transpira din greu când ați ști aceasta. Lui Oswald putea să i se ia doar această viață, dar Dumnezeu vă va îndepărta pentru totdeauna din prezența Sa, ceea ce ar fi cu adevărat cumplit.

Dacă ar trebui să vă prezentați în fața unei Curți de Justiție, ați căuta cel mai bun avocat pe care l-ați putea găsi. Oricine ar face aceasta. Și vă spun ceva: fiecare om care se naște în această lume, indiferent din ce familie vine, este vinovat de sângele lui Isus Hristos până în clipa când acceptă grațierea Lui, iar singura modalitate prin care poți ști că ai primit îndurarea Lui este să primești Semnul.

Fiți atenți! Dacă ești vinovat, vei căuta cel mai bun avocat pe care-l poți găsi ca să-

ți reprezinte cazul. Dacă ar trebui să merg în fața Judecății lui Dumnezeu, nu mi-aș lua un preot sau un alt om ca să pledeze pentru mine, ci mi-aș dori cel mai bun avocat pe care l-aș putea găsi ca să mă reprezinte.

Prietene creștin, dă-mi voie să-ți spun că Avocatul nostru este și Judecătorul nostru și că Judecătorul nostru a devenit Avocatul nostru. Astfel, cazul nostru este rezolvat atunci când acceptăm grațierea Lui. Judecătorul însuși a venit jos și a devenit Avocatul apărării. Da, Avocatul și Judecătorul sunt unul și același. Dumnezeu S-a făcut Om ca să ne salveze prin moartea pe care a luat-o asupra Sa. Aleluia! Aceasta înseamnă „Laudă lui Dumnezeu.” Și El merită toate laudele noastre. Deci, Avocatul și Judecătorul nostru este de fapt aceeași Persoană.

Semnul grațierii noastre este Duhul Sfânt. Cazul este închis. Fiecare bărbat și femeie care au primit cu adevărat botezul Duhului Sfânt se identifică cu Avocatul, Judecătorul și Jertfa dată pentru ei, iar Semnul primit arată că prețul călătoriei spre gloria cerească a fost plătit. Amin. Totul este încheiat. Ei au Semnul, și Semnul, botezul cu Duhul Sfânt, este al lor ca Martor al învierii lui Isus. Amin. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Aceasta este legitimarea ta. Tu ai acest Semn; îți aparține. Dar dacă nu ai Semnul, nu vei putea intra. Trebuie să-L ai, pentru că El este dovada că prețul a fost plătit.

În vechime, El a spus: „Sângele vă va sluji ca semn... Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi...” (Exod 12.13). Vedeți? Tu trebuia să ai semnul. Dacă nu îl aveai, nu puteai merge mai departe. Dacă nu era arătat semnul, legământul nu își putea face efectul.

Voi ziceți: „Stai puțin, frate Branham!” Acesta este adevărul.

Semnul a fost superior legământului. Israel a avut legământul tăierii împrejur și fiecare iudeu putea să arate oricui acest lucru: „Eu pot să-ți dovedesc că sunt tăiat împrejur. Sunt iudeu și sunt tăiat împrejur după porunca lui IaHVeH.” Dar cu toate acestea, el nu era scutit dacă nu aplica semnul. Trebuia să arate semnul,

Înțelegeți? Semnul trebuia să fie acolo, oricum. Dacă un iudeu ar fi spus: „Nu voi pune nici un sânge pe ușă, pentru că pot dovedi, prin legământ, că sunt iudeu,” Îngerul morții l-ar fi lovit. Nu ar fi contat cât era de loial, ce membru bun era în biserică, câtă zeciuială a plătit sau cât de mult spunea el că Îl crede pe IahveH, pentru că IahveH îi cerea acel semn.

El lucrează și astăzi la fel. Trebuie să fie așa, pentru că „...*nu este sub cer niciun alt Nume dat* și nici o altă cale,” ceea ce înseamnă că nu contează cât ești de bun sau de loial: tu trebuie să ai Semnul și să-L arăți.

Poate cineva din Israel putea spune: „Ei bine, eu am jertfit mielul, iar sângele l-am luat și l-am pus într-un borcan acolo în spate.” Dar nu aceasta era porunca Lui. Sângele trebuia să se găsească pe ușciorii ușii și pe ușă. Trebuia arătat.

La fel este acum. Viața ta trebuie să arate Semnul care se află în tine. Ce se întâmplă cu voi, pentecostalilor? Voi, femeilor cu părul scurt și cu fețele vopsite și voi, bărbaților, care spuneți glume murdare și faceți multe alte lucruri de felul acesta, cum arătați că Duhul Sfânt este Semnul că sângele lui Isus Hristos s-a vărsat pentru voi? Cum arătați Semnul voi, cei care aveți doar o formă de evlavie, dar numiți lucrarea lui Dumnezeu vrăjitorie?

Voi spuneți: „Eu sunt pentecostal... Eu sunt metodist,” dar pe mine nu mă interesează ce sunteți. Voi trebuie să posedați Semnul, pentru că Dumnezeu nu cere nimic altceva decât Semnul.

Poate zici: „Ei bine, eu am doctorat...” dar mie nu-mi pasă câte doctorate ai. Dumnezeu cere Semnul și numai Semnul. Numai în felul acesta poți dovedi că a fost plătită călătoria ta. El nu-ți va lua în considerare diplomele sau alte lucruri, ci vrea să vadă Semnul.

Dacă nu ai biletul cerut, șoferul de autobuz va spune: „Stai puțin! Acesta nu este

biletul pentru cursa mea.”

Omul de la aeroport va spune: „Dacă nu ai biletul, nu poți trece mai departe. Vedeți? Biletul este un semn.

Dacă mergi la pilotul avionului și îi spui: „Vreau să merg cu avionul acesta, cât mă costă biletul?”

El îți va răspunde: „Du-te și cumpără bilet.”

„Bine, dar îți plătesc ție pentru el.”

„Eu nu pot să-ți iau banii, iar tu nu poți urca în avion până când nu-ți cumperi bilet. Pe mine mă interesează biletul.”

Poate vei spune: „Ei bine, dar eu am mers la școală; eu am făcut asta și cealaltă...” Pe mine nu mă interesează ce ai făcut. Tu trebuie să ai Semnul sau nu vei intra. Amin și amin. Puteți vedea aceasta? Dumnezeu cere Semnul.

În Israel, El a spus: „Când voi vedea sângele, și numai atunci, Eu voi trece pe lângă voi.”

Dacă nu era arătat semnul, legământul nu avea nici o valoare. Un iudeu putea să spună și să dovedească faptul că era tăiat împrejur. El putea să-i ia pe frații săi la o parte și să le spună: „Priviți, eu sunt tăiat împrejur,” dar aceasta nu însemna nimic.

Tu spui: „Eu sunt baptist; sunt metodist; sunt penticostal; sunt aceasta sau cealaltă,” dar nu înseamnă nimic. Tu trebuie să ai Semnul, iar când Acesta vine, Îl

mărturisește pe Hristos. Așa a spus El că va fi, iar Hristos este Cuvântul. Atunci, cum poți nega că Biblia este adevărată, sau chiar și numai o parte din ea, și în același timp să susții că ai Semnul, când acest Semn este chiar Cel care Îl mărturisește pe Isus Hristos? Aceasta este marea mea întrebare.

„Oh,” spuneți voi, „eu nu cred aceasta! Zilele minunilor au trecut.” Dacă vorbiți așa, dovediți că nu posedați Semnul, fiindcă Semnul întărește fiecare Cuvânt cu „Amin”; fiecare Cuvânt, pentru că El este Dumnezeu însuși. Înțelegeți? În ordine.

Dacă ei nu aveau semnul, legământul nu avea nici o valoare, era anulat, iar astăzi este la fel. Nu contează cât de mult spui: „Frate Branham, eu cred fiecare Cuvânt din Biblie și pot să recit jumătate sau toată Biblia pe de rost,” fiindcă și Satana poate face aceasta. Da, da. Tu trebuie să ai Semnul.

„Bine, frate Branham, dar eu am tot peretele plin de diplome. Am facultatea, doctoratul și un LLD în latină. Pe deasupra, am scris o mulțime de cărți; am făcut asta și cealaltă; am făcut totul.” Pe mine nu mă interesează toate acestea. Sunt bune, dar trebuie să ai Semnul, pentru că cere Semnul.

Poate zici: „Eu sunt student în Biblie; sunt o persoană bună; sunt asta și cealaltă.” Este bine, este în ordine, dar trebuie să ai Semnul.

În zilele acelea, moartea era gata să lovească Egiptul, iar astăzi, moartea poate lovi în orice clipă națiunile.

Anna Janne, cred că tatăl tău a spus odată ceva ce mi-a plăcut mult, și anume: „Dacă Dumnezeu ar lăsa America să scape cu ceea ce face acum, ar fi obligat să ridice Sodoma și Gomora și să își ceară scuze pentru că le-a ars.” Așa este.

Țineți minte că Israelul a plătit pentru fiecare păcat pe care l-a săvârșit, iar noi vom

plăti la fel ca ei. De ce devenim delăsători? Îmbrăcați-vă armurile! Biserică, vino înapoi la Dumnezeu! Să nu credeți că vă spun aceasta ca să fiu diferit de ceilalți, fiindcă o fac ca un avertisment. Credeți aceasta.

Moartea este gata să lovească. În trecut, Dumnezeu le-a arătat harul și îndurarea Sa prin putere, semne și minuni, iar astăzi face la fel înainte să-și ia Mireasa, dar ei tot nu vreau să se pocăiască și să creadă mesajul.

Fiecare mesaj este precedat de Exodul Bisericii. Întotdeauna a fost așa, iar astăzi este la fel. Fiecare mișcare spirituală este un semn de la Dumnezeu. Credeți aceasta? Trebuie să fie un semn, iar după acel semn va urma mesajul. Dumnezeu i-a spus lui Moise: *„Dacă nu te vor crede și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.”* (Exod 4.8).

Când vedeți că au loc semne, dar nu sunt urmate de nici un mesaj, ci doar de aceeași veche școală teologică, să știți că nu vin de la Dumnezeu. Dar când se arată un semn, trebuie să fie urmat de mesaj.

Vorbesc cumva prea tare? Mi se pare să sună ca și cum sunetul ar veni înapoi. Poate este de vină microfonul. Aș vrea să înțelegeți bine ce spun.

Când a apărut Isus în scenă, El nu le-a spus prea multe oamenilor, dar toți Îl voiau în bisericile lor: „Oh,” spuneau ei, „priviți-L pe acest tânăr Profet! Am fi foarte bucuroși să-L avem printre noi, pentru că vindecă bolnavii. Oh, glorie lui Dumnezeu pentru că a ridicat un asemenea Bărbat printre noi!” Atunci totul era în ordine, pentru că El arăta semnul despre care scria în Isaia 35: *„Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor; atunci șchiopul va sări ca un cerb, și limba mutului va cânta de bucurie...”* (v. 5-6). Acesta era un semn.

El a arătat semnul lui Mesia, așa că mulți au zis: „Da, aș putea fi de acord cu aceasta.” Dar dacă acela a fost un semn, trebuia să fie și un Glas care să-l

urmeze. Și care a fost acel Glas? Când El a început să-Și prezinte învățătura și i-a numit pui de năpârci, nu a mai fost deloc popular. Glasul însoțea semnul, pentru că semnul a fost primul.

Moise s-a dus în Egipt cu un semn, iar atunci când a aruncat toiagul jos, acesta s-a transformat într-un șarpe. Acesta era un semn. Dar după o vreme, semnul a fost urmat de glas. Glasul nu putea veni în alt timp, decât în acela, pentru că era vremea când trebuiau să se împlinescă Scripturile. Priviți ce l-a spus Dumnezeu lui Moise din mijlocul rugului aprins: *„Am văzut asupra poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui; căci îi cunosc durerile.*

„Iată că strigătele israeliților au ajuns până la Mine și am văzut chinul cu care îi chinuiesc Egiptenii.” (Exod 3.7,9).

Vedeți? „Mi-am adus aminte de făgăduința pe care i-am făcut-o lui Avraam.” El îi spusese lui Avraam că vor fi robi acolo și că după patru sute de ani vor fi eliberați. Nu putea fi în alt timp, de aceea Moise trebuia să vină chiar atunci.

Marele ceas al lui Dumnezeu merge perfect. El nu va fi nici măcar cu un minut înainte sau înapoi, ci merge exact, așa că totul s-a petrecut exact când trebuia; nu se putea întâmpla în nici o altă perioadă.

Nici aceste lucruri nu se puteau petrece în alt timp. Ele nu puteau veni în zilele lui Luther sau Wesley; nu se puteau petrece în vremea metodiștilor sau a bapțiștilor, ci acum. Israel trebuia să fie o națiune, iar bisericile trebuiau să fie în starea în care se află acum. Trebuia să fie un al treilea mesaj, o a treia epocă a restituirii. Trebuia să fie o Laodicea, iar ea nu se putea încheia până când nu se organizau pentecostalii și făceau ceea ce au făcut, pentru că Domnul vine numai după ce ei îl scot afară din biserică. Și El este Cuvântul.

Lor le este frică să stea în fața acestui Cuvânt și nu pomenesc nimic de El, dar cu toate acestea se revoltă și sunt îngrijorați din cauza Lui.

Nu demult, când am fost la Chicago, Domnul mi-a dat o vedenie. Acolo erau trei sute de predicatori și eu le-am zis:

„Aș vrea ca unul dintre voi, să ia Biblia și să vină aici, lângă mine, ca să mă contrazică cu privire la sămânța șarpelui și așa mai departe.” Pot să vă spun că aceea a fost cea mai tăcută audiență pe care am avut-o vreodată, așa că le-am zis: „În cazul acesta, aș vrea să nu mai vorbiți pe la spate!” Vedeți? Este în afara gândirii lor seminaristice.

Totuși, ei spun: „Când este sub unger, fratele Branham este un profet, dar când nu o mai are, nu știm dacă mai este profet.” Oare nu este acesta semnul unui teolog încurcat?

Cuvântul „profet” înseamnă „descoperitor divin al Cuvântului.” Cuvântul Domnului vine la profeți. Isus a fost identificat în felul acesta. Astfel, ei au spus după înviere: „Noi știm că El a fost un profet al lui Dumnezeu, pentru că nici un om nu putea face acele lucrări decât dacă Dumnezeu era cu el.” Dar cu toate acestea, nu l-au acceptat mesajul. Ei nu l-au primit nici pe Ioan, cu toate că a fost un profet. Nu l-au primit nici pe Ilie și nici pe ceilalți profeți, deși au avut descoperirea divină.

Cuvântul englez „profet” are multe sensuri, chiar și acela de predicator dar conform Scripturii, înseamnă „văzător.” Un astfel de bărbat era recunoscut prin faptul că ceea ce spunea se împlinea. Acesta era semnul că el era un profet, pe lângă faptul că avea descoperirea divină a Cuvântului scris; iar Dumnezeu confirma acel lucru și dovedea că este adevărat.

Cum? Ei bine, trebuia să fie în felul acesta, pentru că nu era cale de ocolire. Dumnezeu a spus că va fi așa, iar astăzi este la fel. Vedeți? Semnul trebuie să fie

acolo, fiindcă El se identifică cu Cuvântul și Îl face exact. Atunci, Dumnezeu și-a pregătit poporul pentru Exodul spre țara făgăduită, ceea ce este un simbol spre astăzi.

Voi încerca să închei mesajul în 15-20 de minute, dar aș vrea să mă înțelegeți bine, pentru că s-ar putea să nu vă mai văd niciodată.

Observați cum și-a pregătit El poporul. Câți știu că El nu-și schimbă niciodată felul de lucrare? Căutați în Biblie și vedeți dacă Și-a schimbat vreodată felul de lucrare. Nu, domnilor, El nu a făcut-o niciodată.

Cum Și-a pregătit El poporul? Mai întâi le-a trimis un profet cu un semn, pe Moise. Este adevărat? Semnul a fost urmat de un mesaj de pregătire pentru că trebuiau să meargă în țara făgăduită. Dar Domnul a avut și o legitimare pentru profetul Său, aceasta fiind Lumina de deasupra lui. Noi știm că Moise a fost însoțit de Stâlpul de Foc. Apoi le-a dat un semn ca să nu fie îngrijorați, speriați sau nervoși și le-a zis: „Când voi vedea semnul, voi trece pe lângă voi.”

Priviți cum a făcut Dumnezeu aceasta: le-a pregătit un mesager legitimat de El, a legitimat mesajul lui și le-a dat un semn ca să-i asigure că prețul a fost plătit. Astfel, ei au fost gata să pornească spre țara făgăduită.

Dar El a făcut același lucru și pentru noi. Ce a făcut? Ne-a trimis Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este Mesagerul, legitimarea Lui biblică printre noi, Același ieri, azi și în veci. Semnul este Asigurarea. De ce mai sunteți îngrijorați? Călătoria noastră este plătită și ne identificăm cu Jertfa dată pentru noi. El nu poate să vă refuze, pentru că a făgăduit aceasta, iar ca dovadă, suntem identificați cu El.

Ieșirea Israelului din Egipt este la fel ca ieșirea Miresei din biserica organizată. Când și-a început Moise slujba, Israel s-a adunat din toate părțile Egiptului în ținutul Gosen, pentru rugăciune și închinare. Același lucru îl face Mireasa: ea iese

dintre unitarieni, trinitarieni și din alte grupări. Da, ea iese afară. Trebuie să fie așa, pentru că în Evrei scrie: *leșiți afară din mijlocul necredinței!*” Duhul Sfânt a făgăduit că va face aceasta în zilele din urmă: *„leșiți afară din mijlocul lor...”*

În Evrei 10.26 scrie: *„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate...”* Dacă mai aveți puțină răbdare, pot să vă dau un exemplu.

În călătoria lor, evreii au ajuns la hotarele țării, iar Dumnezeu a ales prin Moise doisprezece bărbați care să meargă să iscodească țara făgăduită, iar când s-au întors, au adus cu ei un semn al bogăției aceluși ținut. Zece dintre ei s-au întors speriați de moarte și au spus: *„Amaleciții aceia sunt uriași, iar noi arătăm ca niște lăcuste pe lângă ei.”*

Dar Iosua și Caleb s-au întors aducând dovada și au spus: *„Noi putem face aceasta.”* Vedeți, cei zece erau credincioși de graniță. Ca ei sunt cei care au trecut prin toate acele lucruri: prin biserică, prin aderare, botez și alte forme, dar când este vorba de a trece dincolo și de a primi Semnul, dovada că Țara este acolo și că Isus Hristos este viu; că El este cu noi și în noi, nu mai pot crede.

Da, aceasta a fost prea mult pentru ei. Înțelegeți? Și ce s-a întâmplat? S-au întors și au murit în pustie. Niciunul dintre ei nu a pășit dincolo. La fel se întâmplă cu cei care nu cred, indiferent că sunt bapțiști, metodiști, prezbiterieni sau orice altceva.

Nădăjduiesc că în seara aceasta se află printre noi și vechiul meu învățător. Este vorba de doctorul Roy Davis din Fort Worth, pe care cred că-l cunoașteți mulți dintre voi. Îmi amintesc că noi am discutat despre aceste lucruri cu mulți ani în urmă. El m-a botezat cu ani în urmă în credința Bisericii misionare baptiste.

Fiți atenți acum! Dacă noi venim până la graniță și spunem: *„Aleluia! Glorie lui Dumnezeu! Eu vorbesc în limbi, aleluia!”* nu este de ajuns. Dacă nu crezi fiecare

Cuvânt, înseamnă că ceva este greșit cu experiența ta.

Tu vii până la granița Țării și vezi ce este acolo, vezi că Isus S-a ridicat dintre cei morți și este printre noi; auzi Cuvântul care urmează Semnul și totuși nu Îl crezi.

Ce s-a întâmplat cu ei? Au murit în pustie. Dar cu noi? „...dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate...” Așa scrie în cartea Evreilor.

Fiți atenți! Dacă putem vedea semnele timpului de sfârșit, nu ar trebui să fim mai alertați că timpul este aproape? Încetați cu necredința! Adunați-vă împreună, fiindcă ar trebui să ne iubim unii pe alții, să credem și să ne despărțim de lume!

Dacă observați, ei nu numai că veneau împreună și vorbeau despre mesaj, ci intrau sub sânge. Ei nu au zis: „Vedeți voi, Moise ne-a spus aceasta... Mesagerul ne-a spus că ar trebui să fim sub sânge, ce credeți despre aceasta, băieți?” Nu au făcut așa, ci au junghiat mielul și au pus sângele unde li se poruncise.

Noi putem fi de acord cu Cuvântul și orice altceva, dar dacă nu posedăm Semnul, ce folos de toate acestea? Niciunul! Încercați să pătrundeți ceea ce spun. El nu a fost Responsabil de niciunul din cei care nu au fost găsiți sub sânge, și nu este nici astăzi Responsabil pentru cei aflați în afara Semnului.

Întreaga familie era în siguranță numai dacă se aflau sub semn, iar semnul trebuia arătat. Credeți aceasta? Oamenilor, ar trebui să ne amintim aceasta astăzi.

Știați că Biblia vorbește despre toate lucrurile acestea de nimic: de rock and roll, de Beatles și de toți ceilalți gândaci? Sigur că da. Ele se găsesc în Apocalipsa. Ei sunt morți și nu se pot ridica. Nu au fost niciodată veșnici; nici măcar nu au fost în gândurile lui Dumnezeu, așa că vor pieri, vor fi terminați pentru totdeauna,

anihilați total. Vor trebui să fie pedepsiți multă vreme pentru ceea ce au făcut, dar tot ce are început, are și sfârșit, în timp ce tot ce nu are început nu are nici sfârșit. Și este o singură formă de Viață veșnică, iar noi luptăm pentru ea.

În capitolul 2 din Iosua scrie despre acea curvă credincioasă, dintre neamuri, care și-a adus întreaga familie sub acea funie cărămizie, care era semnul dat de mesagerii lui Iosua, iar Îngerul nimicitor al lui Dumnezeu a onorat numai acel semn, în timp ce restul cetății a fost nimicită. Semnul acela a fost singura cerință a lui Dumnezeu, dată prin slujitorii Săi, și nu a contat dacă cineva a fost primarul cetății, cel mai sfânt om din cetate sau dacă mergeau la cea mai mare biserică din cetate, totul a fost nimicit în afară de casa ei. Vedeți? Dumnezeu însuși a onorat acel semn.

Cei din Ierihon au auzit că Dumnezeu făcea lucruri mari, dar nu au luat seama la avertizare. La fel fac și oamenii de astăzi, care au auzit ce a făcut Dumnezeu în ultimii ani și totuși nu iau nici un fel de poziție. Ei au văzut marele Său har însoțit de semne și minuni, așa cum a făgăduit El când a zis că „așa cum a fost în zilele Sodomei, ai domă va fi și în zilele din urmă.” Da, El a făgăduit aceasta. Priviți ce s-a întâmplat în Sodoma. A fost un semn al Sodomei, iar mesagerul din Maleahi 4, trebuie să întoarcă inimile copiilor la credința părinților de la Rusalii, înapoi la Biblie. Nu poate fi o altă Biblie sau altceva de felul acesta, fiindcă aceasta este întreaga descoperire a lui Dumnezeu.

Poate cineva zice: „Ei bine, eu cred partea aceasta, dar despre partea cealaltă nu știu ce să spun.” Mesagerul adevărat al lui Dumnezeu te întoarce la tot Cuvântul. Aceasta face Duhul Sfânt: te aduce înapoi la fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

Harul Lui s-a arătat, iar ceea ce urmează este judecata. Poate că oamenii din marea cetate Ierihon au crezut că sunt salvați, dar mai târziu au aflat contrariul.

Acolo au mers doi băieți ca să adune sămânța hotărâtă mai dinainte, iar acea femeie și-a folosit casa ca biserică. Ea i-a primit pe mesageri, iar apoi i-a adunat

sub semn pe toți cei care au crezut.

În toată acea cetate mare s-a găsit numai o femeie micuță, care a fost probabil excomunicată din fiecare biserică din oraș, din cauza renumelui rău pe care îl avea. Dar cu toate acestea, ea i-a crezut pe acei mesageri; iar când au plecat, ei au lăsat un semn pe care Dumnezeu l-a onorat. La fel este și astăzi.

Țineți minte că atunci când a venit mânia nimicitoare a lui Dumnezeu și toată cetatea s-a prăbușit, semnul i-a păstrat casa în siguranță. Dar aceasta nu s-a întâmplat pentru că era o femeie bună, ci pentru că a crezut și a aplicat semnul.

Ce s-ar fi întâmplat dacă ea ar fi spus: „Da, ei erau bărbați deosebiți și cu siguranță mi-a plăcut mesajul pe care l-au avut, dar sinceră să fiu, sună cam aiurea să-mi atârn acea sfoară la fereastră, așa că am s-o trag înăuntru.”? Acel lucru nu ar fi fost valabil și casa ei s-ar fi prăbușit, pentru că Dumnezeu a onorat numai semnul cerut, așa cum s-a întâmplat și în Egipt.

Iosua a fost un simbol spre Isus, pentru că cuvântul „Iosua” (Iahshua în ebraică) înseamnă „IaHVeH Salvatorul.” El a fost un simbol spre Isus și a fost credincios semnului predicat de mesagerul său. Da, Iosua a fost credincios acelui semn. Vedeți? Toți cei care s-au aflat sub semn în Egipt, au fost salvați; și la fel, toți cei care se aflau sub semn în Ierihon.

Sângele mielului este un simbol spre semnul de astăzi, spre Duhul Sfânt. Cei care se află sub acest Semn, sunt în siguranță, în timp ce cei care nu sunt sub acest Semn, nu sunt în siguranță. În Evrei 13.10 și 20, se vorbește despre legământul veșnic. Vechiul legământ a fost un legământ vremelnic, dar noul legământ este un legământ veșnic.

Făgăduința lui Dumnezeu, de sub Sânge, ne eliberează de păcat și rușine și ne face diferiți de restul lumii. Astfel, voi nu trebuie să vă îmbrăcați diferit pe dinafară,

pentru că oricine poate face aceasta, ci trebuie să fiți diferiți pe dinăuntru. Viața se află înăuntru, nu în felul cum vă îmbrăcați. „Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt.” (Romani 14.17).

Făgăduința ne-a făcut liberi de sub păcat și ne arată că Dumnezeu nu ne ține în seamă păcatul. Astfel, David spune: „*Ferice de omul căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea.*” (Psalmul 32.2). Dumnezeu nu va ține niciodată în seamă păcatul celor aflați sub Semn, pentru că Semnul este dovada că păcatul lor a fost plătit și că au fost primiți de El. Credința ta a apucat acest Semn și Îl ai. Tu ai în trupul tău dovada că răscumpărarea ta a fost plătită și ca urmare, Îl cinstești și arăți făgăduințele și puterea Lui.

„Noul Testament” înseamnă „Noul Legământ”, iar „sângele” înseamnă „Viață.” Noul Testament este Testamentul Duhului Sfânt, iar Duhul Sfânt mărturisește că Isus Hristos S-a ridicat dintre cei morți, că a împlinit toate cerințele pentru salvarea noastră și că este viu și astăzi. Semnul dovedește că El este viu ca să Se identifice cu noi, așa cum a făgăduit. Cum poate un om care citește Biblia și cunoaște făgăduințele Lui, să vadă că Hristos Se întoarce în aceste zile din urmă în forma Duhului Sfânt și Se identifică pe Sine ca fiind viu? Acesta este Semnul, dovada că prețul a fost plătit.

Să nu vă bazați niciodată pe senzații și să nu spuneți: „Eu am simțit că îmi alunecă ceva rece pe spate; am mirosit ceva; am văzut sânge sau ulei pe palme!” sau: „Eu mi-am luat diploma în teologie!” sau: „Am dansat în duhul, am strigat și am vorbit în limbi.” Aceste lucruri ar putea fi în regulă, nu am nimic împotriva lor, dar nu despre ele vorbesc acum, ci despre identificarea Semnului, a lui Isus Hristos Cel înălțat, care locuiește acum în noi identificându-Se pe Sine însuși ca să-Și legitimizeze Cuvântul făgăduit pentru astăzi. Amin. Tu și Hristos sunteți una. Dumnezeu și Hristos sunt una. „*În ziua aceea, veți ști că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine.*” Dumnezeu S-a arătat în trup omenesc, dovedindu-ne că este viu după două mii de ani. Acesta este Semnul. Dacă nu ești sub acest Semn, grăbește-te să intri repede, prietene, fiindcă s-ar putea ca într-o zi să fie prea târziu. Noi nu știm aceasta.

El Și-a arătat prezența printre noi, dovedindu-ne că este viu, așa că avem dreptul la tot ceea ce a răscumpărat pentru noi. Un bărbat sau o femeie care au botezul Duhului Sfânt, au dreptul la tot ceea ce a răscumpărat Isus pentru noi, fiindcă acesta este Semnul; aceasta este puterea de cumpărare.

Poate zici: „Ce vrei să spui, frate Branham?” Am să explic acest lucru mai simplu, pentru că vreau să fiu înțeles de cei care sunteți bolnavi. Dacă aș fi lihnit de foame, iar o felie de pâine ar costa douăzeci și cinci de cenți și un frate ar veni la mine și mi-ar zice: „Frate Branham, uite o monedă de douăzeci și cinci de cenți. Ești lihnit de foame, așa că ia banii aceștia,” m-aș bucura de acei bani la fel de mult ca de o felie de pâine, pentru că aș avea prețul de cumpărare; aș avea semnul, puterea care poate cumpăra pâinea. Înțelegeți? Eu mă bucur pentru acea monedă la fel de mult ca și când aș ține în mână pâinea, pentru că am semnul sau puterea cu care pot cumpăra pâinea.

Dacă ai botezul Duhului Sfânt, tu ai Semnul că deții fiecare lucru care a fost răscumpărat prin moartea lui Isus; îți aparține; este în posesia ta. Și atunci, îți mai este frică să-l ceri?

Dacă pun banii aceia în buzunar și spun: „Ei bine, nu știu dacă pot cumpăra acea pâine sau nu,” voi muri de foame. Țineți minte că vânzătorul a spus: „Frate Branham, eu am o singură cerință: îmi dai o monedă de douăzeci și cinci de cenți și poți avea acea felie de pâine.” Amin. Aceasta este tot, am înțeles.

Motivul pentru care nu vedem că se fac multe lucruri astăzi, este că nu-i arătat adevăratul Semn. Când ne dăm seama de aceasta și prezentăm adevăratul Semn, Viața care a venit din sânge, Semnul, vorbește pentru noi. Amintiți-vă că sângele legământului a fost recunoscut împreună cu Semnul, iar Cuvântul ne asigură de această făgăduință. Semnul este dovada că prețul pentru noi a fost plătit.

Dacă nu ești inclus în acest lucru, desigur, nu vei primi niciodată nimic, ci treci prin rândul de rugăciune, vii la altar, te uiți și mergi înapoi cum ai venit. Oh, frate, dar

atunci când Semnul este pus în inima ta și știi că în tine se află dovada învierii lui Isus Hristos, se întâmplă ceva. Atunci nu mai există nimic să te poată întoarce înapoi, pentru că știi cui aparții.

Nimic altceva nu te îndreptățește să ai parte de Semn, decât supunerea totală față de întregul Cuvânt al lui Dumnezeu. Ferice de cel ce împlinește toate poruncile Lui, pentru că va avea parte la Pomul Vieții.

Când ne rugăm, noi trebuie să avem Semnul ca să-L prezentăm împreună cu rugăciunile noastre. Să nu scăpați aceasta. Când te rogi, tu trebuie să ții Semnul deasupra rugăciunii tale, iar dacă nu îl ai, trebuie să te rogi până când îl primești. Dacă nu ai Semnul, făgăduința nu este pentru tine și nu poți primi ceea ce ceri. Tu trebuie să ai mai întâi Semnul, dovada că prețul a fost plătit, credința ta.

Semnul supunerii totale este că nu te mai temi. Pavel ne spune că *„sângele stropirii... vorbește mai bine...”* (Evrei 12.24). Poate veți spune: *„Sângele vorbește?”* Da, sângele vorbește.

În Geneza 4.10 scrie că glasul sângelui lui Abel a strigat din pământ, iar în Evrei 12 vedem că sângele legământului vorbește mai bine decât sângele lui Abel. *„...de Isus, Mijlocitorul legământului celui nou, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel.”* Vedeți? Deci sângele Lui vorbește, și o face în numele nostru. Viața care este în tine vorbește din sângele Lui vărsat. Amin. Aș vrea ca toți să poată vedea aceasta. Dacă ați putea vedea că Semnul este Viața Lui în voi. Sângele te identifică cu El însuși. Înțelegeți? Sângele Lui S-a vărsat și pentru că L-ai acceptat, Viața a venit în tine. Astfel, ai Semnul, iar acesta este Duhul Sfânt.

După cum am spus, când ne rugăm, noi trebuie să avem Semnul și să-L prezentăm împreună cu rugăciunea noastră. Noi trebuie să credem pentru noi înșine și să aplicăm Semnul pentru întreaga noastră familie, la fel ca în Egipt, Ierihon sau în Fapte 16.31, unde Pavel i-a spus temnicerului roman: *„Crede în Domnul Isus, și vei*

fi mântuit tu și casa ta." Aplică acest Semn peste familia ta. Dacă ai un copil care nu este mântuit, pune Semnul deasupra lui și spune: „Doamne Dumnezeule, Îți cer...” și stai pe aceasta. Dacă ai o mamă sau pe altcineva care este pierdut, pune Semnul deasupra lor și spune: „Doamne Dumnezeule, Îți cer...”

Scoate afară toată mizeria lumească din casa ta și pregătește-te pentru El. Arde-ți pantalonii scurți! Aruncă mesele pentru jocuri de noroc! Debarasează-te de țigări, aruncă necredința și hârtiile bisericii tale la gunoi, unde le este locul. Amin. Apoi poți să te pregătești. Ce trebuie să faci în continuare? Să aplici Semnul în rugăciune, ca dovadă că ai o credință adevărată. Să Îl aplici cu încredere și în curăție de inimă, pentru că *„dacă nu ne osândește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu.”* (1 Ioan 3.21).

Dacă faceți lucruri greșite, cum o să-I cereți lui Dumnezeu să facă ceva pentru voi? Acesta este motivul pentru care ne clătinăm. Să nu credeți că spun aceasta ca să vă rănesc, fiindcă o fac ca să vă îndrept. Cum credeți că puteți clădi aceasta pe cenușa Sodomei și Gomorei? Întoarceți-vă înapoi!

Asociațiile de predicatori lasă oamenii să facă ce vor, le scriu numele într-un registru și apoi îi numesc asta și aceea, deși așa ceva este o urâciune. De aceea este credința un lucru atât de rar: fiindcă ei au speranță, nu credință.

Voi trebuie să vă întoarceți la ceea ce este curat, apoi să luați Semnul și să-L aplicați știind că Isus Hristos este în voi. Dacă nu se întâmplă nimic, înseamnă că ceva este greșit și atunci trebuie să mergi înapoi. Cel ce a făcut făgăduința este El. Aplică-L! Citiți Efeseni 2.12 și vedeți ce scrie acolo: *„...aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume,”* iar în Evrei 9.11, tot Pavel spune: *„Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta...”* Eu nu spun că voi trebuie să faceți ca evreul, care lua un bou gras și îl înjunghia, apoi își punea mâinile peste el în timp ce i se scurgea sângele și se identifica cu el plecând înapoi justificat. El făcea aceasta pentru că

așa a cerut IaHVeH. Apoi, poate că în generația următoare au devenit puțin mai reci, și înainte să-și dea seama, totul a devenit o tradiție de familie. Aceasta a devenit și biserica pentecostală: o tradiție de familie. Astfel, noi stăm jos și spunem: „Nu a fost bună emisiunea din seara aceasta de la televizor? Oare ce au făcut acolo jos la biserică?” Oh, Doamne, ai milă! Vedeți? Este o tradiție de familie. „Știți? Eu am vorbit zilele trecute în limbi. Da, da. Eu aparțin de asta sau de cealaltă.” Oh, este o tradiție de familie.

Dar știți ce a spus Dumnezeu? „...*Sunt sătul de arderile de tot ale berbecilor și de grăsimea vițelilor;... Mi-au ajuns o povară, nu le mai pot suferi.*” (Isaia 1.11,14).

Așa au devenit jertfele pentecostale și toate obiceiurile denominaționale: femeile și bărbații noștri fac lucrurile pe care le fac, au o formă de închinare, muzică tare, sar în sus și-n jos, etc., iar dacă se întâmplă să li se spună Cuvântul lui Dumnezeu, este ca și când ai arunca o găleată de apă pe ei. Ce se întâmplă? Jertfele voastre încep să miroasă urât înaintea lui IaHVeH.

Atunci când a venit în scenă Isaia, el le-a spus: „*De aceea, Domnul însuși vă va da un semn: „Iată, fecioara va rămâne însărcinată...”* Vedeți? Aceasta nu era o formă moartă sau un crez, ci era Cuvântul viu, Dumnezeu cel viu care a venit și a trăit printre noi.

Unele din bisericile care cred aceste lucruri, neagă că ar fi un astfel de semn. Un individ mi-a spus odată: „Numai cei doisprezece apostoli au primit Duhul Sfânt, și cu aceasta gata.” Dar noi, cei care credem Cuvântul, știm că nu este așa; noi știm că Duhul Sfânt este prezența Lui vie. Cum știm că Duhul Sfânt, prezența vie a lui Hristos, este printre noi? Prin faptul că face aceleași lucrări pe care le-a mai făcut. Aceasta este dovada. Vița este cunoscută după roadele pe care le aduce, iar când iese la suprafață o mlădiță nouă, identică cu cea din Faptele Apostolilor, care a făcut aceleași lucrări pe care le-a făcut Isus, trebuie să facă și ea aceleași lucrări. Vedeți? Evrei 13.8 spune că El este Același, ceea ce dovedește că Dumnezeu L-a ridicat pentru noi, așa cum spune Cuvântul făgăduit.

În Efeseni 4.30 scrie: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”* Nu pentru următoarea zi de trezire, ci *„pentru ziua răscumpărării.”* Noi suntem botezați în El, iar în Coloseni 2.9 scrie: *„Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii,”* și nu se găsește nici un păcat. *„Oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.”* (1Ioan 3.9). Cum ar putea păcătui dacă posedă Semnul? Semnul este dovada că el a fost acceptat.

Poate zici: *„Eu păcătuiesc.”* Ei bine, atunci n-ai avut niciodată Semnul. Înțelegeți? Semnul este garanția că prețul a fost plătit. Știi ce trebuie să faci dacă Satan încearcă să-ți dea vreo boală sau orice altceva? Să-i arăți Semnul tău. Desigur, boala îl lovește și pe creștin, dar tu trebuie să-i arăți Semnul ca să-i dovedești că ești un răscumpărat al lui Dumnezeu. *„Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi.”* (Iacov 4.7). Țineți Semnul deasupra credinței voastre neclintite în Cuvântul Său făgăduit.

Odată, Dumnezeu a dat ca semn curcubeul. Voi mai vorbi încă vreo zece minute, apoi voi chema rândul de rugăciune. El a rămas credincios acelui semn, așa-i? Și este încă credincios, așa că în toți acești mii de ani, nu a încetat să-l arate mereu. Da, El a rămas credincios acelui semn, arătându-ne astfel că își respectă întotdeauna semnele date. Și dacă ai Semnul, nu contează dacă Isus va veni doar peste o mie de ani, fiindcă El Îl va onora. Nu contează câte lucruri se schimbă sau orice altceva se întâmplă, El trebuie să onoreze acel semn, fiindcă așa a făgăduit. Desigur.

El așteaptă ca noi să ținem Semnul deasupra credinței pe care ne-a dat-o, împotriva oricărui cult necredincios din țară sau din lume, care crede că semnele și minunile nu îi mai însoțesc pe credincioși. Fiți credincioși acestui Semn, pentru că El este viu înăuntrul vostru și arată că ați fost acceptați pentru înviere și călătoria voastră a fost plătită.

Acesta este un mesaj tăios, dar este adevărul de care avem nevoie, iar Dumnezeu

ne ajută să-L cunoaștem. „...*veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.*” (Ioan 8.32). Eu declar că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci și cred că chiar acum, înainte de Exodul Miresei din biserică, Dumnezeu dă Duhul Sfânt, Semnul.

Necazul este că avem prea multă neseriozitate, iar oamenii se mulțumesc să spună că strigă și vorbesc în limbi. Desigur, eu cred în aceste daruri, dar nu trebuie să te bazezi pe aceasta. Cum poți să te bazezi pe așa ceva, apoi să negi Cuvântul? Nu se poate.

Semnul este Cuvântul identificat și trăind în tine, acest lucru fiind vizibil pentru toți; este Dumnezeu care dovedește că este propriul Său Interpret. Tu nu trebuie să spui: „Ei bine, tu tălmăcești (interpretezi) limba mea,” fiindcă nu despre aceasta este vorba. El îți tălmăcește viața prin Cuvânt. Când pune stăpânire pe cuvintele tale, pe ceea ce ești și își identifică Cuvântul, nu mai este nevoie de nici o interpretare, pentru că este deja acolo. Dumnezeu este Cel care face tălmăcirea, iar noi avem această făgăduință peste astăzi.

Oh, orașule Dallas și tu, adunare de creștini minunați, nu vă lăsați purtați de valul pe care îl puteți vedea cu toții astăzi, pentru că el va pieri! Voi să arătați întotdeauna Semnul! Citiți Biblia! Totul se conturează acum, iar dacă duhul din tine nu poate spune „Amin” la tot ce scrie în ea, va trebui să mergi înapoi și să schimbi ceea ce ai primit ca semn, pentru că nu l-ai primit încă.

Știu că este prea mult de spus într-o singură după-amiază, pentru că este deja 4.30 și este timpul să începem rândul de rugăciune, ca să terminăm până la ora 5.00.

Credeți să Isus Hristos trăiește în împărăție astăzi? (Amin). Credeți că ceea ce v-am spus este adevărul? (Amin). Este Semnul, este ceea ce s-a poruncit. Eu pot să vorbesc numai Adevărul pentru că vă spun numai ceea ce îmi arată și îmi spune El, numai ceea ce îmi este descoperit. Spun aceasta, pentru că din miile și miile de

lucruri pe care mi le-a spus, nu a dat greș niciunul. Acesta este Dumnezeu! Trebuie să fie Dumnezeu. Ar da Dumnezeu o astfel de slujbă cuiva care nu știe despre ce vorbește? S-ar identifica El cu un văzător, pentru ca după aceea să Se întoarcă și să-i dea un Cuvânt încurcat? Cel care neagă acest Cuvânt este cel încurcat, dar Dumnezeu nu Se încurcă niciodată, pentru că El este propriul Său Interpret.

Primește Cuvântul și nu te baza pe aderarea la o biserică, formă sau altceva de felul acesta. Fii atent și ține-te de El, fiindcă este singurul lucru pe care Îl va recunoaște Dumnezeu. Când vei ajunge în fața morții, să ții Semnul peste tine, știind că în ziua venirii Lui, în ziua învierii, Îl vei putea arăta. Viața veșnică va fi în acest duh care nu poate muri, nu în acest trup care putrezește. Și El a făgăduit: „Eu îl voi ridica din nou în ziua din urmă.”

Același Isus Hristos este aici. El este Mesagerul și este prezent ca să-Și confirme mesajul. Nu eu sunt mesagerul, ci El, iar acesta este mesajul Său. Dacă duhul tău nu este de acord cu mesajul, cum poate să-L creadă pe Mesager? Numai Semnul va dovedi aceasta. Amin. Acum mă simt cu adevărat religios. Desigur. Simt că aș putea zbura, pentru că știu în Cine am crezut și l-am văzut viața contopită cu El în învierea Lui. El este aici. Acceptă aceasta în inima ta, prietene.

Eu știu că noi obișnuim să venim cu toții în jurul altarului și ne rugăm, pentru că aceasta este o veche învățătură metodistă, dar Biblia nu spune aceasta, ci scrie că „*Cei ce au primit propovăduirea lui au fost botezați...*” (Fapte 2.41). Așa este. În Biblie nu se vorbește despre venirea la altar. Este ceva adăugat de noi, însă este în ordine. Tot ce este spre slava lui Dumnezeu este bine. La fel este și cu binecuvântarea hainelor. Nici aceasta nu se găsește în Biblie.

În Biblie scrie: „*Și Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin mâinile lui Pavel;*

până acolo că peste cei bolnavi se puneau basmale sau șorțuri care fuseseră atinse de trupul lui, și-i lăsau bolile și ieșeau afară din ei duhurile rele.” (Fapte 19.11-12).

Oricum vreți să faceți aceasta, este bine. Nu contează dacă stați în scaunul vostru, la altar sau oriunde altundeva, aplicați numai Semnul! Cercetați-vă să vedeți ce fel de viață duceți și verificați astfel dacă Semnul a fost sau nu aplicat. Dacă nu a fost aplicat, lăsați totul deoparte și veniți înapoi până când este aplicat. Haideți să ne rugăm.

Tată ceresc, poate vorbesc prea aspru, dar cum poate ține un cui dacă nu este bătut adânc, Doamne? Te rog să faci ca El să fie înfipt adânc în inimile oamenilor, ca să vadă că nu am nimic personal cu ei, fiindcă eu nu încerc să prezint vreo organizație, plan, cult, persoană sau pe mine însumi, ci este vorba de Isus Hristos. Eu pun toate organizațiile împreună, fiindcă conform Cuvântului lui Dumnezeu, toate sunt la fel: curva cea mare din Apocalipsa 17, care este mama curvelor, și fiicele ei. Ele nu puteau fi bărbați, ci femei, și toate sunt curve pentru că au curvit cu lumea. Aceasta s-a întâmplat cu penticostalii și cu toți ceilalți.

Isuse, Tu rămâi tot același Isus. Ajută-i să asculte mesajul lui Hristos, Cuvântul, și nu mesajul unei biserici și identifică-Te cu credincioșii Tăi de astăzi. Vindecă toți bolnavii și iartă-ne păcatele, Doamne. Ca slujitor al Tău, Te rog să ierți păcatele mele și ale acestor oameni, fiindcă cred, Doamne. Fără îndoială, fiecare dintre ei au ajutat la sponsorizarea acestor adunări și au făcut tot ce au putut pentru aceasta. Oh, Dumnezeule, rugăciunea mea este ca niciunul să nu treacă pe lângă acest lucru, ci să-L poată cuprinde cu toții.

Eu le-am vorbit cu sinceritate, dar în același timp a trebuit să fiu și aspru; însă noi știm cu toții că a corecta înseamnă a iubi. Dragostea este corectoare. Tu ți-ai corectat poporul pentru că L-ai iubit și fiecare păcat trebuia să aibă un răspuns, iar eu Te rog să faci același lucru și acum.

Tată, Te rog să ne ierți păcatele când le mărturisim, fiindcă ne-am îndepărtat mult de Tine. Eu mă identific cu acești penticostali și sunt una cu ei. Dumnezeule, Te rog să ne ierți pe toți și să-i iei pe unii din acești conducători ca să-i întorci spre Calvar, fiindcă atunci vor uita că odată au fost prezbiterieni, episcopi sau orice altceva și vor ști că în Împărăția Ta nu sunt oameni mari, ci toți suntem copiii lui

Dumnezeu. Te rugăm să ne ajuți și să Te legitimezi astăzi printre noi, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Înainte de a începe cu rândul de rugăciune, vreau să spun că este printre noi cineva care nu a mai fost până acum. Prietene, eu nu știu cine ești, dar Dumnezeu te cunoaște. Dacă am spus Adevărul, fie ca Dumnezeu să Se identifice cu acest Cuvânt, fiindcă aceasta va fi dovada că El S-a ridicat dintre cei morți și este Același ieri, azi și în veci. Mai mult, El a spus în Ioan 14.12: „...*cine crede în Mine* (nu cine se face că crede), *va face și el lucrările pe care le fac Eu.*”

Cineva a spus: „Va face chiar mai mari.” Așa este. Alții spun: „Ei bine, eu predic Evanghelia și acesta este un lucru mai mare.”

Fă întâi lucrările pe care le-a făcut El și aceasta este o dovadă suficientă pentru mine; apoi vom vorbi și de lucruri mai mari. Eu pot să vă arăt lucrările „mai mari” pe care le face El acum, și ele nu sunt numai predicarea Evangheliei, ci și semne și minuni, dar nu mai este timp acum. Credeți, și fie ca Dumnezeul cerurilor, Cel care L-a ridicat pe Isus dintre cei morți și care ni S-a prezentat viu aici, să confirme că acest mesaj este corect. Semnul trebuie să fie aplicat.

Cei care sunteți bolnavi sau aveți alte probleme, rugați-vă sincer și spuneți: „Doamne, eu cred că Tu ești Marele Preot care poate fi atins prin neputințele noastre. Noi am auzit de la acest predicator că ești prezent aici, de aceea dorim să Te legitimezi pe Tine însuși.” Rugați-vă cu toții.

Acum este în puterea lui Dumnezeu să spună ceva. Ce timp trăim! Oh, aș dori atât de mult să simțiți și voi când se întâmplă aceasta! Toată lumea Îți aparține. Amin. Nici un diavol nu mai poate face nimic pentru că este biruit. Domnul meu este prezent și totul este în mâinile noastre. Amin. Vă rog să rămâneți într-o liniște deplină și să nu vă mai plimbați prin sală.

Cei care vă aflați în scaunele cu roțile să nu vă gândiți că sunteți neajutorați, ci credeți! Voi, cei care ați fost fără nici un rezultat prin mai multe rînduri de rugăciune, gândiți-vă că nu predicatorul care s-a rugat pentru voi a greșit, ci credința voastră, fiindcă ați început să vă gândiți că nu se va întâmpla nimic. Credeți numai!

Lumina este peste femeia de culoare care își ține mâinile așa. Da, tu te rogi. Crezi că sunt slujitorul Lui? Nu ar trebui să spun aceasta pentru că este o poticnire pentru mulți.

Noi suntem doi oameni de rase diferite, la fel ca în tabloul din Biblie când Domnul nostru s-a întâlnit cu femeia de la fântână. Prin aceasta, El ne-a arătat că nu face nici o diferență între rasele umane. Culoarea noastră nu are nici o legătură cu mînuirea. Mai mult, noi putem să ne dăm unul altuia din sângele nostru, prin transfuzie, pentru că Dumnezeu a făcut toate națiunile dintr-un singur sânge.

Tu ai dureri de cap și o mare povară pe inimă din pricina copilului tău care este la închisoare, este adevărat? Așa este. Doamna de alături pare identică cu tine; ea este mama ta. Așa este. Este ceva în neregulă cu ea. Crezi ce spun? Problema ta este că ai o durere în partea dreaptă a mijlocului, este adevărat? Ridică mîna dacă este adevărat. De acum înainte nu te va mai deranja. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cine ești? Numele tău este Lowe. Corect. Poți merge în drumul tău, pentru că Domnul îți dă ceea ce ceri.

Chiar la capăt este o altă doamnă de culoare care pare foarte speriată. Ea se uită drept la mine și crede. Vedeți lucrul acela de lângă ea? Femeia suferă cu rinichii. Așa este. Dar acum totul a trecut. El te-a vindecat. Amin.

De ce nu crezi? „Crede numai, căci totul este posibil pentru cel ce crede.” Crezi aceasta? Uitați-vă la oamenii aceștia de culoare. Unde vă este credința, albilor?

Aici lângă mine, este o femeie de culoare mai solidă. Ea are probleme cu genunchiul. Da, da. Are probleme și cu inima, slăbiciuni, aritmie și așa mai departe, mai ales când încearcă să stea jos. Aseară s-a sufocat. Țineți minte că eu nu citesc gândurile, dar știu ce ai cerut în rugăciune. Ai vrut să fii chemată astăzi, iar El ți-a răspuns. Te ridici foarte greu pentru că ai artroză. Așa este. Și mai ai ceva. Ai o tumoare care crește în stomac. Așa este. Crezi că sunt profetul Lui? Crede și te vei face bine.

Tu, care stai acolo, ai o problemă la stomac. Crezi că Dumnezeu o poate vindeca? Crezi aceasta? Ei bine, atunci poți avea vindecarea. Amin.

Doamna de acolo... Tu vrei să te poți lăsa de fumat? Crezi că Dumnezeu te poate ajuta să te lași de fumat? Tu ai încercat de multe ori. Ai probleme și cu stomacul de când ai încercat să te lași de fumat. Te vei lăsa de țigări acum? Eu le mustru de la tine în Numele lui Isus Hristos, pentru că credința ta L-a atins pe El. Te provoc să-L crezi pe Dumnezeu.

Aici este o femeie micuță care se roagă pentru cineva care este internat în spital și este pe moarte din cauza cancerului. Așa este. Este unchiul ei. Da. Tu ești soția unui predicator. Crede din toată inima și bărbatul acela se va face bine. Te provoc să-L crezi pe Dumnezeu!

Ce este aceasta? Legitimarea lui Isus Hristos. Poate zici: „Cine este Hristos?” Cuvântul. *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”* (Ioan 1.1,14). Nu vedeți că acest cuvânt a venit printre noi în zilele din urmă? Duhul Sfânt care este Semnul, ia Cuvântul lui Dumnezeu și Îl identifică cu Isus Hristos. Amin. Credeți aceasta?

Câți dintre voi au numere de rugăciune? Toți cei care au numere de rugăciune, pe rândul acesta, să se ridice și să vină în partea aceasta. Ușierii să vină să-i ajute. Când rândul acesta este gata, să vină următorul și așa mai departe. Acum aș vrea

să fiți cât se poate de respectuoși.

Duhul Sfânt a preluat adunarea, așa că este suficient ce s-a spus și s-a făcut până acum. Câți dintre voi cred că El este aici? Câți cred că acesta este Semnul? Câți cred că acesta este Cuvântul? Câți știu că în cartea Evreilor scrie că Cuvântul lui Dumnezeu deosebește gândurile inimii? Câți știu aceasta? Câți știu că motivul pentru care Isus a putut deosebi gândurile inimii este că El era Cuvântul? Câți cred aceasta? Câți dintre voi cred că așa s-a întâmplat și cu profeții? Cuvântul a venit la ei. Dacă Cuvântul ar veni la noi, nu ar face aceleași lucrări? Atunci cum este posibil ca Cuvântul care este legitimat de Duhul, să fie în contradicție cu Cuvântul? Nu se poate. Oh, Doamne, ai milă!

Doamna care stă aici are ceva pe inimă. Nu ești doamna Grant? Nu știam aceasta. Tu ai o stare nervoasă care te deranjează, iar fiul tău are o problemă cu sângele și din cauza aceasta este foarte slab. Te provoc să crezi. Amin. El este Stăpânul acestei situații; El este stăpânul morții.

Haideți să ne rugăm. Doamne Isuse, în timp ce prezența Ta ne unge și suntem conștienți că acesta este Duhul Sfânt, Te rog să vindecii fiecare persoană de care aparțin aceste batiste.

Noi am aflat din Biblie că poporul Tău, care se afla în călătorie, trebuia să treacă dincolo de Marea Roșie ca să ajungă în țara făgăduită, dar marea le stătea în cale. Dumnezeu a privit însă cu mânie în jos, din acel Stâlp de Foc, iar marea s-a speriat și s-a dat la o parte, pentru ca copiii lui Israel să poată înainta spre țara făgăduită. O, Doamne Dumnezeule, îngăduie ca ochii Tăi să privească prin sângele lui Isus Hristos, la Semnul pe care Îl ținem deasupra acestor batiste; și fie ca toți cei care vor purta aceste batiste, să fie vindecați; boala să fugă speriată, iar poporul să poată păși în făgăduința vindecării. „*Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav.*” (Iacov 5.15). Îngăduie aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Câți predicatori metodiști, bapțiști, prezbiterieni, luterani sau penticostali sunt aici?

Câți dintre voi credeți că acesta este adevărul? Atunci, haideți aici și stați lângă mine în timp ce ne rugăm pentru bolnavi. Toți predicatorii care cred, să vină aici.

Este în ordine? Frate Grant, este în ordine, așa-i? Da, da.

Vino aici, frate. Fratele Grant are o slujbă de rugăciune pentru bolnavi; el este un bărbat fin, un om bun, iar rugăciunile lui sunt ascultate de Dumnezeu. Eu sunt fericit să-l pot îmbrățișa și să-l numesc fratele meu și mă bucur că va veni aici ca să ne rugăm împreună. Când veniți în rândul acesta este ca și cum ați veni la cruce.

Fraților, faceți un rând dublu. Unde ești, frate Roy Borders? Am crezut că este aici. Caută-l printre predicatori. Mă simt bine, fraților, pentru că văd acolo predicatori ai crucii, bărbați care se identifică cu mesajul. Ce se poate întâmpla atunci?

Să nu lăsați totul în seama predicatorilor. Ei au venit să se identifice cu El, dar când veniți, să țineți Semnul deasupra voastră și să spuneți: „Doamne Isuse, eu mi-am mărturisit păcatele, iar El îmi va da în schimb botezul Duhului Sfânt. Eu sunt un răscumpărat și nu mă mai poate ține nimic pe loc: nici boala și nici păcatul, fiindcă merg înainte.” Ține aceasta înaintea ta, când vei trece pe aici, și Domnul te va vindeca, iar tu vei merge mai departe plin de bucurie și vindecat. Credeți aceasta?

Acum haideți să ne plecăm cu toții capetele. Noi nu știm ce se va întâmpla în continuare, dar nu este nici un motiv pentru care vreo persoană de aici să plece acasă bolnavă. Țineți Semnul în inima voastră, în timp ce treceți prin acest rând de rugăciune, în care acești predicatori cu viețile predate în această slujbă, își vor pune mâinile peste voi și se vor ruga.

Poate ziceți: „De ce faci aceasta, frate Branham?”

Fiindcă vreau să știți cu toții că nu eu sunt vindecătorul și că acești bărbați au același drept să se roage pentru bolnavi ca oricine altcineva. Vă spun sincer, că eu cred că Dumnezeu le ascultă rugăciunile înainte ca să le asculte pe ale mele. Eu sunt obosit și slăbit, dar cred că El va asculta rugăciunile lor. Ei stau acolo, în mijlocul bolnavilor, ca să se identifice cu El, fără să le fie rușine să-și ocupe locurile. Eu îi apreciez sincer pe astfel de bărbați.

Fraților, eu vă cunosc simțămintele și sunt una cu voi. Eu am aruncat năvodul aici, în Texas, și încerc să prind toți peștii care au fost rânduiți pentru Viață. Da, eu fac tot ce pot și sunt sută la sută de partea voastră. Uneori, mustru și strig împotriva organizațiilor și așa mai departe, dar aceasta nu înseamnă că sunt împotriva voastră, fraților. Eu sunt împotriva sistemului și a doctrinelor religioase care ne separă să fim frați. Noi suntem frați, fiindcă am primit același sânge și același Duh Sfânt, așa că haideți să ținem Semnul sus și să credem. Putem să ne întâlnim cu toții sub sângele Lui, așa-i?

Eu am fost numit baptist, iar voi sunteți metodiști, luterani, prezbiterieni, pentecostali, unitarieni, trinitarieni, din „Biserica lui Dumnezeu”, sau orice altceva ați fi, dar aceasta nu are nici o importanță și nu trebuie să ne separe. Dacă nu putem fi de acord în unele lucruri mărunte, haideți să uităm de ele, fiindcă este un lucru cu privire la care ne putem înțelege toți, și anume că Isus Hristos, Salvatorul nostru, a murit pentru păcatele noastre, S-a ridicat din nou și ne-a dat Semnul. Astfel, noi stăm aici și ne rugăm pentru acești frați și surori care suferă de diferite boli și trec prin acest rând. Eu cred din toată inima.

Văd că chiar acum s-a întâmplat ceva. Amin. Știu că unii dintre voi mă consideră nebun, dar sunt un nebun fericit și nădăjduiesc să pot fi așa pentru o vreme. Da, domnilor, pentru că mă simt minunat așa. Haideți să ne rugăm.

Doamne Isuse, voi coborî de pe această platformă ca să mă identific cu frații mei, în timp ce își vor ține Semnul în mâinile și inimile lor. În timp ce ne supunem poruncii Tale și ne punem mâinile peste bolnavi ca să se facă bine, îngăduie ca fiecare persoană care trece pe aici să se prezinte cu Semnul ei, cu Duhul Sfânt,

dovedind astfel că este un copil al lui Dumnezeu născut din nou, care crede din toată inima. Îngăduie ca atunci când vor trece pe aici, să mustre acea boală sau neputință a trupului și să plece mai departe plini de bucurie, știind că credința lor i-a vindecat.

Doamne Dumnezeule, așa cum în Vechiul Testament credinciosul își punea mâinile peste jertfă și se identifica cu ea, și noi ne punem mâinile peste Isus ca să ne identificăm cu El. În timpul slujbei Sale, El Și-a întins mâinile și S-a identificat cu noi prin semne și minuni, de aceea și noi ne întindem mâinile peste bolnavi și ne identificăm cu ei prin credința care ne unește, iar boala trebuie să plece de la ei în Numele lui Isus Hristos. Toată adunarea să stea în rugăciune.

Fratele Roy sau altcineva, să vină lângă microfon și să țină rândurile drepte.

Veniți cu credință și rugați-vă, fiindcă noi ne vom pune mâinile peste voi. Veniți! Când treceți prin rândul predicatorilor și pășiți cu cârje, să le lăsați jos și să pășiți mai departe vindecați. Dacă aveți cancer sau altă boală, să spuneți: „Doctorii au făcut tot ce au putut și au spus că voi muri, dar nu voi muri! Doamne, aici este Semnul meu, iar Tu ai făgăduit șaptezeci și chiar optzeci de ani pentru cel tare, de aceea eu voi trece pe aici încredințat că voi atinge acea făgăduință.” Faceți aceasta. Așa să fie în Numele lui Isus. Amin.

Ei bine, lăsați rândul să vină. (Fratele Branham și predicatorii se roagă pentru bolnavi, în timp ce adunarea cântă încet: „Crede numai” și alte cântări).

Toate îndoielile sunt îngropate în Fântână. Credeți aceasta? Amin. Oh, nu este minunat? Unii dintre cei ce erau pe târgi s-au ridicat și au umblat imediat, lăsându-le în urma lor. Oh, oricine crede, poate fi vindecat chiar acum. Credeți?

Soră, dă-ne tonul pentru cântarea: „Eu Îl iubesc.” Haideti să ne ridicăm cu toții mâinile, inimile și glasurile spre El și să cântăm:

„Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi.” Cu toții:

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și mi-a răscumpărat salvarea

Pe lemnul din Golgota.

O doamnă s-a ridicat din scaunul cu roțile și a început să umble ajutată de doi oameni. Haideți să ne ridicăm cu toții mâinile spre Dumnezeu.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și mi-a răscumpărat salvarea

Pe lemnul din Golgota.

Haideți să Îl lăudăm cu toții. Glorie lui Dumnezeu! O, cum Îți mulțumim, Doamne Isuse, pentru bunătatea și prezența Ta! Oh, Doamne, Îți mulțumim pentru Semn! Îți mulțumim pentru că suntem salvați și umpluți cu Duhul Sfânt. Îți mulțumim pentru

toate acestea, Tată, în Numele lui Isus. Amin.

Dați mâna unii cu alții și spuneți: „Laudă Domnului! Laudă Domnului!” ei bine, toți împreună:

Pentru că El m-a iubit întâi

Și mi-a răscumpărat salvarea

Pe lemnul din Golgota.

Să ne plecăm capetele cât se poate de respectuoși, în timp ce voi încredința serviciul în mâna fratelui Grant, mulțumind fiecărei persoane din locul acesta. Mai întâi Îi mulțumesc Domnului pentru harul și bunătatea Lui și pentru Asigurarea pe care nădăjduiesc că o aveți în inimile voastre, că nu sunteți singuri aici. Marea noastră Căpetenie este printre noi. Strigătul Împăratului este în tabără și noi Îi mulțumim Domnului că vedem puterea și harul Său măreț.

Haideți să ne plecăm capetele cu respect.

Frate Grant...

- Amin -